N°. 3687.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden, franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

DINGSDAG 21 JUNIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 19 Junij.

In de laatste dagen heeft de toestand, door Napoleon's inval in Italië voortgebragt, belangrijke wijzigingen ondergaan. Zijne overwinningen op de Oostenrijkers, duur gekocht, werden gepaard met de neêrlaag van het Engelsch Tory-kabinet, dat aan den togt der Franschen in Italië zeer vijandig was. Bij een militair voordeel heeft Keizer Napoleon alzoo een diplomatiek verkregen. Maar 't een en 't ander is wisselvallig, beslist niets, en laat gevreesde omkeeringen in het verschiet liggen. Wij spreken daarover later. Inmiddels worstelt de tijdelijke voorspoed van de Napoleontische politiek, die zich niet naar beginselen rigt, maar leeft van de eischen van den oogenblik, met geen geringe bezwaren, waarin hare beginselloosheid haar werpt.

De oorlog in Italië is begonnen met een beroep van Viktor Emmanuel en later van Keizer Napoleon op alle Italianen, dat zij zich bij de Piëmontezen zouden aansluiten voor den zoogenaamden bevrijdingsoorlog. Het eerste gevolg daarvan was, dat Toskane en Parma bij verrassing door oproer aan hunne wettige vorsten werden ontweldigd; omdat zij *neutraal* wilden blijven; en hoewel Napoleon verklaard had, dat hij de neutraliteit van elke mogendheid zou eerbiedigen, zoo was de opstand in Toskane begunstigd om er door Piëmontezen bezit van te doen nemen. De aanslag op Parma mislukte door het moedig verzet der bevolking, dat niet verkoos hare hertogin voor Koning Viktor Emmanuel te verruilen. Wat Toskane betreft, de revolutie is er zeer onvolkomen, dat door de hoofden daarvan met veel aandrang eene militaire Fransche bezetting is aangevraagd en verkregen, dewijl eene kontra-revolutie anders onvermijdelijk zou zijn geweest. Het is zeker dat aan het legerkorps van prins Napoleon, in Toskane, een politieken en een strategischen last is opgedragen; maar het is even zeker, dat het eerste denkbeeld, om Fransche troepen naar Florence te zenden, is uitgegaan van de revolutionnaire menners in Toskane, die afgevaardigden naar Napoleon hebben gezonden, om de hulp der Franschen in te roepen, dewijl zij zich anders niet konden handhaven. Zij waren van hun aanstaanden val zoo overtuigd, dat zij geene Piëmontezen, maar Franschen geëischt hebben, vreezende dat eene bezending van Piëmontesche troepen de reaktie slechts zoude hebben verhaast. Zulk een feit werpt veel licht over hetgeen in Italië geschiedt. Daarbij komt nu nog, dat na de bezetting van Toskane, middelerwijl het Fransche leger in Lombardije vooruitrukt, thans ook Parma wordt aangetast. De door hare bevolking teruggeroepene hertogin is andermaal vertrokken. Waarom [illegible] de verbondene legers niet kunnen dulden dat zij neutraal blijft, *dewijl zij Parma behoeven voor hunne strategische operatiën.* Daarop mogen die leden der Tweede Kamer attent zijn, die begrijpen, dat het genoeg is, zijne neutraliteit te hebben verklaard, om zeker te zijn, dat het grondgebied zal worden geëerbiedigd. Het voorbeeld van Parma leert, hoeveel men op die fraaije theorie kan rekenen, als er niet een goed georganiseerd leger aan de grenzen staat, dat de neutraliteit kan doen eerbiedigen. Tevens kan men daaruit opmaken, hoeveel waarde er te hechten is aan de Bonapartistische officiële verklaringen, dat ieders neutraliteit ongekrenkt zal worden in acht genomen. Het is goed daarop te letten; want de wereld wordt geleid, misleid en bedrogen met woorden, die men, als zij bestaande vooroordeelen vleijen, maar al te dikwerf voor Evangelie aanneemt, gelijk kinderen de uitspraken hunner *bonnes* aannemen voor Godspraken.

De neutraliteit in Italië is slechts een dergelijk woord, nadat men een beroep gedaan heeft op alle Italianen, om ze ten oorlog aan te voeren. Gansch Italië wordt door Fransche en Piëmontesche agenten doorkruist, om soldaten te werven voor het revolutionnair leger. In de *Kerkelijke Staten* geschiedt het openbaar, omdat de Franschen er meester zijn en er doen wat zij willen. Intusschen is toch de neutraliteit in de *Kerkelijke Staten* plegtig en [illegible]lijk officiëel erkend. Maar desniettegenstaande wordt dagelijks die neutraliteit openlijk geschonden door Fransche agenten, die tegen Oostenrijk op het gebied van den Paus soldaten werven; men gaat daarmeê zoo onbeschaamd te werk, dat de president van de regtbank van Civita-Vecchia op klaarlichten dag en op bevel van den Franschen generaal is in hechtenis genomen en gekerkerd, omdat hij, daartoe aangezocht door hunne ouders, 't vertrek naar de Fransche leger-depôts van eenige minderjarige knapen had willen verhinderen! De Piëmontezen gaan, onder 't lijdelijk toezigt der Franschen, nog een stap verder. Zij hebben een systeem van dezertie onder de Pauselijke troepen georganizeerd, die, wanneer zij *gewapend* overkomen, rijk beloond worden. Een kavalerist, die met zijn paard dezerteert, krijgt ongeveer 200 gulden! Men begrijpt, hoe, waar men zóó te werk gaat, daar tevens de gemoederen worden opgezweept tot den bevrijdingsoorlog, om ze daarvoor te winnen. Men beseft dan ook, hoe aan het beroep, op de Italianen tot den oorlog openbaarlijk gedaan, allerlei revolutionnaire listen en lagen worden toegevoegd, om de bevolkingen in beweging te brengen. Van daar het onvermijdelijk verschijnsel, dat in de Kerkelijke Staten na den aftogt der Oostenrijkers, in menigte van steden de revolutionnairen het hoofd opsteken, om voor den Paus, dien zij verlaten, Viktor Emmanuel uit te roepen. Dat feit is het direkt gevolg van al wat sinds jaren door Cavour, en sinds eenige maanden door Napoleon met zijn Sardinischen bondgenoot is verrigt. Het is indirektelijk en direktelijk op velerlei wijze uitgelokt.

Maar hier stuit Keizer Napoleon op den luid uitgedrukten eisch van het Katholieke Frankrijk, dat de Pauselijke Staten ongeschonden moeten blijven. Hij kan 't niet wagen de publieke opinie van Frankrijk te trotzeren en de talrijke bezwaren, waarmede hij te kampen heeft, ten toppunt te voeren door eene openbare regtstreeksche aanranding van de regten des Pausen. Daar beginnen dan nu de moeijelijkheden van den revolutionnairen oorlog, die, moge hij al vele overwinningen schenken, met de overwinningen tegelijker tijd vermeerdering en verhooging van onoplosbare bezwaren zal opleveren.

Het is onnoodig op nieuw aan te toonen, dat de oorlog van een revolutionnair beginsel uitgaat, met behulp van de revolutionnairen en door de revolutionnaire middelen gevoerd wordt. Al wat wij gezegd hebben bewijst het. Al wat geschiedt steunt op revolutie en leidt tot revolutie; en toch in dien toestand ontstaat de verpligting om te midden van de revolutie het hoofdpunt der revolutie te bestrijden. Wat een verwarring! Men steekt de Kerkelijke Staten in brand, middelerwijl men behoefte heeft haar voor dien brand te behoeden! Wat daaruit zal worden geboren weet de goede God, maar ziehier inmiddels wat er gebeurt.

De Bolognezen hebben gedaan, waartoe zij waren uitgenoodigd. Zij sluiten zich aan bij de Piëmontezen, en dragen den Koning het opperbeheer op. Het goevernement van Turijn is zedelijkerwijze verpligt daaraan zijn zegel te hechten, want graaf de Cavour heeft, behalve hetgeen boven vermeld is, daarenboven nog herhaaldelijk den Paus onwaardig verklaard, om het beheer van de Romagna nog langer te behouden, en daarom den eisch gesteld, dat de Romagna aan den Paus moet worden ontweldigd. Maar de Fransche bondgenoot, die over Sardinië naar willekeur beschikt, heeft den Koning de les opgezegd, dat wil zeggen, het verbod gegeven om bij het bestuur over Toskane, Parma en Lombardije, nog te voegen het bestuur over de Romagna. Dien ten gevolge is door den Koning aan de kommissie uit Bologna, tot hem gekomen om hem de diktatuur aan te bieden, geantwoord, dat hij die weigert en den opstand te Bologna afkeurt als eene daad, strijdig met de billijkheid en het regt. Dat is volkomen juist. Maar op denzelfden grond had de gansche oorlog tegen Oostenrijk moeten achterblijven. Tevens heeft de Koning een zijner adjudanten naar den Paus afgezonden met de boodschap, »dat Zijne Heiligheid niets van den loop der gebeurtenissen te vreezen heeft; want dat het hergeven der vrijheid aan het schiereiland van Italië nimmer zal kunnen strekken, om de onzijdigheid en de onschendbaarheid van den Kerkelijken Staat te bedreigen, maar integendeel zal dienen, om daaraan grooteren waarborg te schenken."

Dat is een belangrijk feit, hetwelk beantwoordt aan het tweede deel van het Napoleontische programma, te Milaan uitgegeven, waarin verklaard werd, dat Keizer Napoleon in Italië gekomen is om de Oostenrijkers te verdrijven en de *orde te handhaven.* Men weet hoe tot dusver de orde gehandhaafd is met alom in Italië de bevolkingen tot revolutie op te zweepen! Het zal nu te bezien staan wat er komt van de wending, die 's konings aanspraak tot de Bolognezen en de zending van zijn adjudant naar Rome aankondigt. Wij hebben daarop geen al te groot vertrouwen. De boodschap van den adjudant tot den Paus is eene fraze, die in openbaren strijd is met de feiten, en veeleer uitdrukt wat de Paus wenscht, dan wat de gebeurtenissen verrigt hebben. De gebeurtenissen hebben tot op dit oogenblik evenmin de neutraliteit, als de soevereineteitsregten van den Paus geëerbiedigd. Beide zijn door de gebeurtenissen niet alleen bedreigd, maar geschonden. De neutraliteit overal, de regten van den Paus in zoovele steden als door de gebeurtenissen tot de revolutie zijn overgehaald. Zal dan de betuiging, valsch gelijk zij is in het verleden en in het tegenwoordige, ten minste bewaarheid kunnen worden in de toekomst? Dat is een probleem, dat niemand, zelfs Keizer Napoleon niet kan oplossen. Er komt immers in den revolutionnairen strijd, als het ten minste aan Napoleon ernst is, een nieuw, een konservatief element ten aanzien juist van die quæstie, die in de revolutie de hoofdquæstie is, de onafhankelijkheid van den Paus.

Het kan gebeuren, dat de raddraaijers der revolutie begrijpen, en als zij dat doen zijn zij behendig, dat de onafhankelijkheid van den Paus met den val der Oostenrijkers te loor gaat. In dat geval kunnen zij Napoleon laten begaan en zich vergenoegen met het vuur in de Pauselijke Staten gaande te houden zonder groote uitbarstingen te veroorzaken. Zij kunnen dan den tijd afwachten tot dat hij voor hun doel rijp zij. En in der daad, met Koning Emmanuel aan het hoofd van Italië geplaatst, onder bescherming van Frankrijk, maar onder het bestuur der revolutionnaire Italianen, die thans alle voorname bedieningen innemen, blijft er voor de vrijheid van den Paus weinig kans over. Immers door de schapenvacht, waarin zich thans Koning Viktor Emmanuel hult, dringt de wolvenstaart door. En er is een oud Hollandsch spreekwoord, dat hier niet uit het oog mag worden verloren: als de vos de passie preekt, boer pas op uwe ganzen. Er ligt daarin een diepe zin, die de predikatie van den Koning van Sardinië moet doen wantrouwen.

Maar hetzij de revolutie dat begrijpt of niet, het is eene vraag, of de revolutionnairen van Bologna, Ferrara, enz., na de vermaning van Koning Viktor, hunne [illegible] met stille trom verhuizen? Voorshands is een belangrijk deel van de *Kerkelijke Staten* in revolutie. Zal die revolutie door een enkel koninklijk woord ongedaan zijn gemaakt en alles tot de orde terug keeren? Het is mogelijk, maar men mag het betwijfelen. De Paus heeft geene genoegzame troepen, om de revolutionnaire beweging, van Sardinië en Frankrijk uitgegaan, te stuiten. Frankrijk heeft de handen vol in Lombardije. Engeland, dat is de lords Russell en Palmerston, heeft er belang bij, dat de zaken in de Kerkelijke Staten ten onderste boven gaan. Vooreerst uit haat tegen den Paus, ten anderen uit afkeer van den Franschen invloed in Italië, en ten derde om voor Engeland een tegenwigt te zoeken bij de partij der revolutie. De kans is daarvoor klaar; de beide lords kunnen onmiddellijk handen aan het werk slaan. Dat deden zij in 1847 en 1848 tegen Lodewijk Filips; zij kunnen de taak weer opnemen in 1859 tegen Keizer Napoleon.

Dien ten gevolge, ofschoon wij niet nalaten gewigt te hechten aan de verklaring van Koning Viktor Emmanuel, blijven wij niet zonder bezorgdheid omtrent den loop der gebeurtenissen; onze bezorgdheid is er zelfs niet door verminderd. Wij zien daarin slechts eene poging

sche wending, waarvan de opregtheid kan en de uitvoerbaarheid moet worden betwijfeld.

Uit Bern is Zaturdag avond een dépêche gekomen, meldende, dat de Oostenrijkers in aanzienlijk getal den bergpas, genaamd het Stilpser-joch bezet hebben, en daar versterkingen oprigten, terwijl de Franschen naar die stelling oprukten. Zooals dit berigt daar ligt is het ten eenenmale onverklaarbaar. Immers die bergpas ligt in Tyrol op het Duitsche grondgebied, waar de Franschen het niet ligt zullen wagen een voet te zetten. Volgens een ander telegram uit Bern, van denzelfden dag, daalden de Oostenrijkers genoemden bergpas af in de rigting van Tirando, een gehucht in het Noorden van Valtellina. Zulk een beweging zou het oprukken van Fransche troepen in de rigting der Tyroolsche grenzen meer verklaarbaar maken; maar nu is 't de vraag, wat de Oostenrijksche troepen, die over Botzen een veiligen en korten weg naar Verona hebben, beoogen met hun verschijning aan het Stilpser-joch en in het Noorden van Valtellina; oppervlakkig beschouwd, schijnt het dat zij de Franschen, wier leger op de hoogte van Brescia moet staan, benevens de troepen van Garribaldi in den rug willen vallen en zich met de kolonne van generaal Urban, die telkens verschijnt op de plaatsen, waar hij, volgens de berigten uit Turijn, geslagen is, vereenigen.

Daarentegen vinden wij in de Duitsche bladen een proklamatie van den aartshertog Karel Lodewijk, Oostenrijksch stadhouder in Tyrol, die de bevolking onder de wapens roept, wijl de Franschen het Oostenrijksche leger in den rug dreigen te vallen. Men ziet hoe moeijelijk het is uit deze gegevens zich eenig denkbeeld te vormen van de bewegingen der troepen in Lombardije.

De Fransche bladen bevatten een cirkulaire van graaf Cavour, waarin deze zich bitter beklaagt over de wreedheden, waaraan de Oostenrijksche generaal Urban zich tegen weerlooze landlieden schuldig gemaakt zou hebben. Men zal den hoofdinhoud daarvan onder het buitenlandsch nieuws vinden. Wij kunnen natuurlijk niet beslissen of graaf Cavour hier al of niet de zaken naar waarheid voorstelt. Alleen kunnen wij ons niet verklaren dat die wreedheden, zoo als de cirkulaire opgeeft, in de provincie Voghera hebben plaats gegrepen. Immers generaal Urban heeft van den aanvang des oorlogs af aan het hoofd eener vliegende kolonne in de vlakte van Lombardije geopereerd. Van zijn verschijning tusschen den Po en den Ticino hooren wij nu voor het eerst gewagen. Daarenboven zijn van officiele zijde te Turijn zoo dikwerf valsche beschuldigingen tegen Oostenrijk uitgesproken, dat men het regt heeft elke nieuwe beschuldiging in twijfel te trekken, totdat zij van elders bevestigd wordt.

In ons Nommer van laatstleden Zaturdag hebben wij met een woord melding gemaakt van het uitgebragt verslag over de werkzaamheden der *Heeren-Vereeniging tot weldadigheid*. Tot die werkzaamheden behooren twee armengestichten, dat van St Aloysius en dat van de Voorzienigheid, gestichten, die in een korten tijd groote uitbreiding hebben erlangd en met ongenoegzame middelen moeten voorzien in al de behoeften van twee talrijke gezinnen van arme kinderen. Dit heeft de noodzakelijkheid doen ontstaan om de liefdadigheid ter hulp te nemen door middel eener *vereeniging tot ondersteuning der* (beide) *toenemende gestichten*, met goedkeuring en onder bescherming van den Bisschop van Haarlem in 't leven geroepen. Zulks wordt ter kennis gebragt onzer Katholieke stadgenooten in eene cirkulaire, welke wij hier laten volgen:

„*Beminde Katholieken van Amsterdam!*

„Het zij ons vergund voor eenige oogenblikken uwe welwillende aandacht te vestigen op de belangen van twee gewigtige stichtingen uwer liefdadigheid. Door uwe edelmoedige bijdragen zijn voor eenige jaren twee Gestichten opgerigt, dat van den *H. Aloysius* en van de *Voorzienigheid*; in welke weezen niet aanneembaar in de weeshuizen, halve weezen en verlatene kinderen eene zorgvuldige opvoeding ontvangen. Die beide Gestichten zijn schielijk toegenomen, groot werden daardoor de behoeften. Wel kwamen uwe jaarlijksche of onvoorziene giften, uwe bijdragen voor aanbevolene kinderen, uwe deelneming aan kollekten, loterij en concert en de legaten van edelmoedigen in den hoogen nood der Gestichten voorzien, maar nog altijd blijft in beide toenemende Gestichten groote behoefte. Daarom spraken wij in de circulaire voor de laatste kollekte ten behoeve van het Aloysius-Gesticht gehouden, van verdere pogingen die zouden aangewend worden ter voorziening in de behoeften. Thans bieden wij u de gelegenheid aan om een werkdadig aandeel te nemen in de voortzetting van het begonnen liefdewerk. Ofschoon wij weten dat zeer vele offers van uwe liefde gevraagd worden, zoo zelfs, dat de veelvuldige aanvragen somtijds lastig zijn, vertrouwen wij echter vastelijk op uwe deelneming; en om welke reden? ten eerste om de groote gehechtheid die gij beide gestichten, getuigen uwe gebragte offers, toedraagt; ten tweede om uw levendig geloof, dat in de verlatene kinderen Christus zelf verlaten aanschouwt.

„Zouden wij meenen dat gij naast de schoone kerken, door u opgerigt, en bij de door u prachtig versierde altaren, de medelijdenswaardige verlatene kinderen vruchteloos uwe hulp zoudet laten inroepen? Het zij verre; in tegendeel, wij zijn overtuigd van uwe deelneming, aan welke wij bekend maken de *Vereeniging tot ondersteuning der toenemende gestichten voor opvoeding van verlatene kinderen*, *St. Aloysius* en de *Voorzienigheid*.

„Art. 1. Deze Vereeniging heeft ten doel door geldelijke bijdragen te voorzien in de groote behoeften van de toenemende gestichten *St. Aloysius* en de *Voorzienigheid*.

„Art. 2. Zij bestaat uit Dames-beschermsters, Inzamelaarsters en enkel bijdragende Leden.

„Art. 3. Zij is opgerigt met de hooge goedkeuring van Zijne Hoogw. den Bisschop van Haarlem, en staat onder bescherming Zijner Hoogwaardigheid.

„Zij wordt bestuurd door den Eerw. Rector van de gestichten *St. Aloysius* en de *Voorzienigheid*.

„Art. 4. De dames Beschermsters en inzamelaarsters worden aangesteld door den bestuurder.

„Art. 5. Aan iedere Beschermster worden eenige Inzamelaarsters toegevoegd, die haar de ingezamelde gelden brengen.

„Art. 6. De contributie bedraagt 10 cents in de week.

„Art. 7. De bepaling of men wekelijks, driemaandelijks of jaarlijks bijdragen wil is geheel overgelaten aan de contribuerenden.

„Art. 8. De Inzamelaarsters ontvangen een door den bestuurder der Vereeniging onderteekend bewijs van magtiging tot ontvangst van gelden en zijn verpligt dit te vertoonen op verzoek der contribuerenden.

„Art. 9. Aan degenen die om de drie maanden, of ieder jaar hunne bijdragen geven, wordt eene door den bestuurder der Vereeniging onderteekende quitantie verstrekt.

„Art. 10. Ieder die bijdraagt voor een der gestichten of voor beiden, is door die bijdrage Lid van deze Vereeniging en heeft deel in de geestelijke voorregten.

„*Aan deze Vereeniging zijn door Zijne Hoogw. den Bisschop van Haarlem, de volgende voordeelen verbonden:*

1°. Dames Beschermsters en Inzamelaarsters verdienen wekelijks een aflaat van 40 dagen mits zij eenig gebed uitspreken, bijv.: Goede God neem de verlatene kinderen in uwe heilige bescherming.

„De bijdragende Leden verdienen maandelijks een aflaat van 40 dagen, verbonden aan eenig gebed als boven:

2°. Door de broeders der Congreg. van O. L. V. der zeven Smarten en door al de jongelingen van het gesticht van den *H. Aloysius*; alsmede door de zusters der Congreg. van het Goddelijk Kind en de meisjes van het gesticht *de Voorzienigheid*, worden 2 maal daags eenparige gebeden aan God opgedragen voor de levende en overledene weldoeners van beide gestichten.

3°. Een dag van iedere week worden al hunne gebeden, Communien en verdere goede werken aan God opgedragen meer bijzonder voor al degenen welke in de Vereeniging bijdragen.

4°. De Hoogmis wordt op den 1n Zondag der maand aan God opgedragen voor de levende en overledene weldoeners.

5°. Onder het Oktaaf van Allerzielen, wordt jaarlijks eene Zielmis voor de overledene weldoeners gezongen.

„J. H. BEKKER,
Rector der gestichten *St. Aloysius* en de *Voorzienigheid*."

„AMSTERDAM
1 Junij 1859.

Is het noodig, dat wij van onze zijde hierbij een woord van aanbeveling voegen? De liefdadigheid der Amsterdammers is te bedrijvig, te levendig, te bereidwillig, dan dat men niet altijd op hunne deelneming rekenen kan, zoo dikwerf er spraak is, van bijstand aan armen te verleenen; hoeveel te meer als het arme verlatene kinderen geldt, waarover de Voorzienigheid hun de zorg opdraagt. Gods goedheid heeft de twee arme gestichten wonderlijk opgerigt; de geloovigen zullen niet nalaten met God mede te werken om ze te schragen, te sterken, te vestigen en uit te breiden. Het middel daartoe is een klein offer. Eene kleine wekelijksche bijdrage, ziedaar wat met vertrouwen gevraagd en gaarne geschonken zal worden, en wat langzamerhand onder Gods bijstand groote zegeningen zal voortbrengen.

Vrijdag jl. is de aankomst van nieuwe haring te Scheveningen vermeld. Zij is aangebragt door de bomschuit Adriana Wilhelmina, van de HH. MM. Teeuwen en L. v. d. Lubbe. Wij kunnen hier bijvoegen, dat zij uitmuntend van smaak is.

Gedurende de Pinksterdagen zijn langs den Hollandschen ijzeren spoorweg vervoerd 21,400 personen. Op den tweeden Pinksterdag afzonderlijk zijn vervoerd 15,071 personen als: van het station Amsterdam 2031 Haarlem 2439; Leiden 1281; 's Hage 3943; Delft 1054; 984; Rotterdam 2600; van de halten te zamen 739.

De berigten door sommige bladen medegedeeld, omtrent het ontstaan en de vordering der bekende ziekte in het aardappelengewas in het Westland, schijnen overdreven te zijn geweest. Wel moet er die ziekte zijn waargenomen, doch tot dusver niet als van groote beteekenis.

Gedurende het jaar 1858 was de beweging op het kanaal in de rigting naar Almelo 18,306 schepen, met eenen tonnenlast van 389,542.

Z. M heeft goedgekeurd de benoeming van J. Witkop van Roijen, tot sekret. der gem. Kantens en Middelstum.

St MICHIELSGESTEL bij 's BOSCH. In het alhier, onder bijzonder toevoorzigt van Z. D. H. den Aartsbisschop van Utrecht, Ap. Adm. van 's Bosch, gevestigd opvoedingsgesticht, Ruwenberg, werd heden een aanzienlijk getal kweekelingen tot de eerste H. Kommunie aangenomen, na te voren daartoe door eene driedaagsche afzondering voorbereid te zijn. Deze afzondering werd gehouden door den Z. Eerw. Janson aan de orde der Eerw. Paters Redemptoristen uit 's Bosch. De eenvoudig verhevene waarheden der godsdienst door Zijn Eerw. zoo juist naar het bereik dezer kinderen opgevat, als met warmte voorgedragen, lieten niet na in hunne jeugdige harten gevoelens der teederste godsvrucht voort te brengen. Met niet weinig stichting en groote tevredenheid werden ze door de ouders opgemerkt, die op den dag der H. Kommunie zoo veel mogelijk waren opgekomen, om getuigen te zijn van 't groote geluk hunner zonen. Tot opluistering van het feest was de kapel smaakvol met groen en bloemen versierd, en werd door een talrijk koor van élèves met juistheid eene muziek-mis uitgevoerd.

's Namiddags onder een solemneel Lof had de plegtige hernieuwing der Doop-belofte plaats, alsmede de toewijding aan de bescherming der Allerheiligste Maagd, welke plegtigheden zigtbare aandoening wekten. De hooge beteekenis hiervan werd, bij de indrukwekkende toespraak van den reeds gemelden begaafden redenaar, door al de aanwezigen diep gevoeld. Inderdaad eene wijze, als waarop hier de eerste H. Kommunie werd voorbereid en gevierd, is allezins geschikt om dezen nooit te vergeten dag, immer te doen gedenken.

HOORN, 18 Junij. Hoogste graanprijzen. Gerst *f* 6,50; Witte boonen *f* 10; Gele dito *f* 10; Graauwe Erwten *f* 16; Vale dito *f* 13; Witte (groote) dito *f* 11. Boter per Ned. ℔ *f* 0,95, Kippen à *f* 0,60; Kipeijeren à *f* 2,30 per 100 stuks; Eendeijeren à *f* 2 per 100 stuks.

LEIDEN, 17 en 18 Junij. Boter: 1ste kwal. *f* 0,95 à *f* 1,10; 2de kwal. *f* 0,80 à *f* 0,92½ per Ned. ℔.

ALKMAAR, 18 Junij. Ter kaasmarkt van gisteren zijn aangevoerd: 302 stapels kaas, wegende te zamen 173,858 Ned. ℔. De prijs was: kleine kaas *f* 24,25; kommissie *f* 24,50, middelbare *f* 25, per 50 Ned. ℔.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 19 Junij. De *Moniteur* bevat een telegram uit Brescia van gisteren, meldende dat de Keizer en de Koning daar hunnen intogt hebben gehouden en door de bevolking met geestdrift zijn ontvangen geworden. Voorts meldt het officiële blad, dat de totale verliezen in de twee laatste belangrijke gevechten door de Franschen geleden, waren als volgt: bij Magenta, gesneuveld 323, gekwetst 2165, vermist 470; bij Melegnano, gesneuveld 154, gekwetst 725, vermist 64.

TURIJN, 19 Junij. *Officieel bulletyn.* Bijzonderheden aangaande het gevecht bij Castenedolo. Garribaldi, een brug over de Chiesa wenschende te leggen, om de gemeenschap met Brescia te onderhouden, plaatste een gedeelte zijner troepen tusschen Rezzalo en Treponti, om front te maken tegen de Oostenrijksche voorhoede, tot daar genaderd. Eenige kompagnien alpenjagers zijn de vijandelijke posten aangevallen. De Oostenrijkers weken. Onze troepen vervolgden hen, tot onder de muren van Castenedolo, alwaar een groot aantal vijanden hen trachtte te omsingelen. De onzen trokken snel terug. Garribaldi verscheen op het terrein, herstelde de troepen in hunne eerste stellingen, en bragt den Oostenrijkers een aanzienlijk verlies toe. Wij tellen 100 dooden en gekwetsten. De Koning heeft bevolen, dat de 4de afdeeling post zou vatten. Garribaldi ontvangt versterking. De Oostenrijkers zijn op Castenedolo teruggetrokken, en hebben de brug over de Chiesa, voor Montechiari, doen springen.

— De Oostenrijkers hebben den 16n Montechiaro

geheel ontruimd. Hun regtervleugel is vermoedelijk naar Lonato opgetrokken in de rigting naar Peschiera; het centrum hunner krijgsmagt heeft de hoogten van Castiglione bezet, en de linkervleugel is naar Catelgoffrede gemarcheerd. Vóór eenige dagen is een Oostenrijksch korps van 80,000 man, met 6000 paarden en 12 batterijen, door Montechiari getrokken. Den 17n werd door het Italiaansche leger eene beweging voorwaarts gemaakt.

WEENEN, 19 Junij. Uit Verona wordt gemeld, dat de Keizer gisteren morgen te Lonato het 7e en 8, legerkorps heeft geïnspekteerd. De geestdrift der soldaten was buitengewoon. Het leger is vol vertrouwen op de toekomst.

Mantua is gisteren in staat van beleg verklaard, en de proviandering verordend.

Het aannemen van Lombardiesch-Venetiaansche assignaten, tot een totaal bedrag van 50 millioen gulden uit te geven, is verpligtend verklaard.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 18 Junij. De aandacht is op dit oogenblik vooral op Pruissen gerigt. Hoofdzakelijk in orleanistische en legitimistische kringen beschouwt men de toekomst der betrekkingen met Duitschland in een eenigzins donker licht.

— Aan den *Nord* wordt uit Parijs geschreven: „Men verzekert, dat de Prins-Regent van Pruissen aan Keizer Napoleon een brief heeft geschreven om hem kennis te geven van den genomen maatregel betreffende de mobielverklaring van zes legerkorpsen, alsmede van den aard dier mobilizering en dat ze volstrekt Frankrijks gevoeligheid niet moet prikkelen. Is het waar, wat men zegt, dan zou de Prins-Regent er met nadruk op hebben aangedrongen dat de Keizer aan Pruissens verklaring vertrouwen schenken, geen voorzorgsmaatregelen nemen en de betuiging van den *Moniteur*, dat Frankrijk geen observatieleger aan den Rijn wil plaatsen, bevestigen zou. Er is reden te gelooven, dat de Keizer den brief volkomen beaamd heeft en zich bereid toont om den Prins-Regent het groot bewijs van vertrouwen te geven, 'twelk deze wenscht; alzoo zou de mobielverklaring van zes Pruissische legerkorpsen door een Fransch observatieleger aan de oostelijke grenzen niet beantwoord worden.” (??)

— De uit Engeland ontvangen berigten luiden geruststellend. Al de leden van het nieuwe kabinet zijn ten gunste der strengste non-interventie. Zelfs in geval Duitschland aan den oorlog deel nam, zou Engeland van zijne onzijdigheid niet afzien, 'tgeen men naar de gedane verklaringen als stellig mag aannemen.

— Men verwacht spoedig een veldslag, en 't is luidens de laatste berigten van het oorlogstooneel niet onwaarschijnlijk, dat die nabij Monte Chiora of Castigliori zal geleverd worden.

— De kogels, waarvan de Oostenrijksche jagers zich bedienen, zijn hier het voorwerp eener bijzondere opmerkzaamheid. Er zijn vele van aan het artillerie-komite gezonden en men zou erkend hebben, dat ze oneindig doelmatiger dan die der Fransche jagers zijn.

— De *Patrie* deelt eene toespraak mede, door den Koning van Sardinië tot de afgevaardigden van Bologna gehouden. Viktor Emmanuel heeft verklaard, dat hij het militair diktatorschap over de tot het pauselijk gebied behoorende steden niet aanneemt, en dat hij zal afkeuren elke handeling, die tot omverwerping moet leiden, in strijd is met de billijkheid en de zaak der onafhankelijkheid benadeelen kan. De Koning heeft voorts een adjudant naar den paus afgezonden, om dezen de verzekering te geven, dat hij van de gebeurtenissen niets te vreezen heeft, dat de onafhankelijkheid van het Italiaansche Schiereiland voor immer een waarborg zal zijn tot handhaving van de onzijdigheid en de ongeschondenheid van den Kerkelijken Staat.

— In den *Univers* leest men, dat de Sardinische regering bij den overste der Lazaristen en liefdezusters van den H. Vincentius aanvrage heeft gedaan om een aantal dier liefdezusters voor de Piëmontesche leger-hospitalen.

— Dag en nacht wordt in de Fransche geweerfabriek druk gearbeid, om bestellingen uit Italië, Rusland, Zwitserland en de Vereenigde Staten in gereedheid te brengen. Uit St. Etienne werden dezer dagen 25000 geweren naar Sardinie gezonden.

— Schier al de berigtgevers der groote Parijsche dagbladen zijn van het oorlogstooneel in Italië hier teruggekeerd, ook Amedee Achard en Texier, wil men hooren [illegible] nieuws verwacht, en tot de aangevangen belegering [illegible] in het leger geallieerden [illegible] gemaakt wil zijn.

— Kossuth is te Parijs aangekomen, om van daar naar Genua te vertrekken, waar vele zijner landgenooten, ballingen als hij, vereenigd zijn. Volgens den *Times* [illegible] hem op hoog bevel een paspoort zijn gegeven. Anderzijds beweert men, dat het kabinet der Tuilerien dezer dagen aan al de Duitsche hoven heeft doen bekend maken, dat het geheel vreemd aan Kossuths bedoelingen ten aanzien van Hongarije is.

Van Frankrijks zijde zijn ook naar Konstantinopel verklaringen gezonden, ten einde Turkije gerust te stellen. Het Fransche goevernement heeft bij een dépêche, afkomstig van het ministerie van Buitenlandsche Zaken, het Ottomannische rijk zijn vasten wil te kennen gegeven, aan den geest en den letter van het traktaat getrouw te zullen blijven, 'twelk aan den oorlog in het Oosten een einde maakte. Doch om die taak te vergemakkelijken, verzoekt het Fransche goevernement de Porte zooveel mogelijk aan de grieven der Christen bevolkingen voldoening te geven, en derwijze alle oorzaken van beroering en verwarring te vernietigen.

— De *Gazetta Pimontese* deelt eene lijst van belooningen mede, door den Koning aan de militairen van het 3de reg. Zouaven toegekend, die zich bij Palestro hebben onderscheiden. De meesten hunner hebben gouden militaire medaljes gekregen. Kolonel Chabron is tot kammandeur der militaire orde van Savoye benoemd. Een aantal officieren, onderofficieren en manschappen zijn tot officieren en ridders dezer orde benoemd; ook hebben zeer vele militairen, van den rang van adjudant-onderofficier tot dien van gemeen Zouaaf zilveren medaljes gekregen.

— Men leest in de *Gazetta Piemontese* een cirkulaire van graaf Cavour aan de Sardinische gezantschappen over de gruwelen, waaraan de Oostenrijkers zich zouden overgeven. Die circulaire stelt de zaak volgenderwijs voor: Den 20 Mei, den dag van het gevecht te Montebello, verscheen een Oostenrijksche patrouille in het dorp Torricella, nam den gregtsbode, dien zij op de straat vond, mede en deed zich door hem naar het huis van den pachter Cignoli leiden, waar ze de woning doorzocht en de leden van het gezin en eenige dorpelingen, die toevallig in de boerderij waren, gevangen nam — gezamenlijk negen personen, daarbij een zoon van den pachter oud 17 en een ander van 19 jaar oud, alsmede twee tot het gezin niet behoorende knapen van 14 en 15 jaar. De pachter was 60 jaar oud. Men had niets anders dan eenigen hagel en een klein zakje buskruid gevonden en men bragt de gevangenen voor den Oostenrijkschen kommandant, die te midden zijner soldaten te paard op den straatweg stond. Na eenige woorden met de soldaten gewisseld te hebben, beval hij den geregtsbode, dat hij op zijne plaats zou blijven en den negen gevangenen, dat zij in de sloot bezijden den weg zouden afdalen. Zoodra dit geschied was kommandeerde de bevelhebber aan een peloton soldaten „vuur!” Acht boeren vielen dood neer, de negende werd doodelijk gekwetst.

De troepen zetten hun weg voort, en de kommandant veroorloofde den geregtsbode te vertrekken, na hem een veiligheidskaart te hebben gegeven, opdat hij ingeval van ontmoeting niet door de Oostenrijkers zou worden aangehouden. Dit vrijgeleide bestond in een vizitekaartje, waarop, onder een grafelijke kroon, te lezen was: „F. M. L. Urban” en welk kaartje tot bewijs voorhanden is. „Zulke gruwelen, besluit de cirkulaire van Cavour, behoeven geene verklaring. 't Is een even laaghartige als wreede moord, waarvan slechts bij barbaren en wilden een voorbeeld is te vinden. Gij wordt verzocht den minister van Buitenl. Zaken der Regering, waarbij gij geakkrediteerd zijt, deze depêche mede te deelen.”

— Uit China loopen de berigten tot 9 Mei. Hue zou, naar men zegt, door admiraal Rigault de Genouilly bestormd zijn. Den 3n Mei zou de hoofdstad van Cochinchina ingenomen wezen.

ENGELAND.

LONDEN, 16 Junij. In een brief aan den *Times* uit Milaan van 10 dezer leest men, na de vermelding van het besluit van Koning Viktor Emanuel tot instelling van een voorloopig bestuur voor Lombardije, het volgende: „Zoo zien wij dan, na eenen tusschentijd van elf jaren, Lombardije wederom met Piemont vereenigd; en ditmaal is het niet het gevolg eener oogenblikkelijke opgewondenheid, maar een jaren lang beraden en rijpelijk overwogen stap; zoodat er nu meer grond is om op duurzaamheid te rekenen. Er is thans geene enkele stem, welke zich daartegen laat hooren: al die kiemen van tweedragt, welke vroeger eene scheuring in Lombardije voortbragten, schijnen geheel verdwenen te zijn. Allen schijnen tot de overtuiging te zijn gekomen dat eerst de onafhankelijkheid door eendragt moet verworven worden, en dat er later gelegenheid genoeg zal zijn om over de waarde der verschillende regeringsvormen te twisten.”

— Volgens de *Daily News* zou Kossuth Maandag aanstaanden te Genua aankomen.

— Na de stemming, waardoor het lot van het ministerie-Derby beslist is, besloot het Lagerhuis, den 17den weder bijeen te komen. Het heeft dan ook gisteren eene zitting gehouden, maar is spoedig weder uiteen gegaan, en wel tot aanstaanden Dingsdag, daar noch lord Palmerston noch iemand van zijne ambtgenooten verscheen om de verwachte inlichtingen omtrent den uitslag der pogingen tot vorming van een nieuw kabinet te geven. Alleen werd door den heer Disraeli medegedeeld, dat er een ministerie door lord Palmerston was zamengesteld.

De *Times* van jl. Donderdag zegt: „Die leden van het Huis der Gemeenten, welke deel van het nieuwe bewind uitmaken, moeten zich aan eene nieuwe stemming hunner kiezers onderwerpen, maar de daarvoor noodige oproeping der kiezers kan niet vóór den 21n dezer worden uitgevaardigd; en zelfs is het twijfelachtig, of lord Palmorston of iemand anders, welke in de schikkingen tot vorming van een nieuw kabinet deel heeft gehad, in staat zal zijn om morgen eene mededeeling dienaangaande aan het Huis te doen. Is dat het geval, dan zal het huis, in afwachting van den afloop der uitgeschreven verkiezingen, weder moeten uiteen gaan en eerst den 28n in ernst zijne werkzaamheden kunnen hervatten. Dan zal er nog slechts ééne maand tijds overschieten vóór het tijdstip, waarop de parlementszitting gewoonlijk gesloten wordt. In dien tijd zal over de staatsbegrooting moeten worden beraadslaagd, en verder over de middelen toi 's lands verdediging en tot aanvulling van het tekort, hetwelk door de buitengewone krijgstoerustingen in onze schatkist veroorzaakt is.”

— De Londensche *Morning Herald*, deelt eenen brief van zijnen Turijnschen korrespondent van den 12n dezer mede, waarin het volgende voorkomt:

„De marsch van het Fransche leger door de vlakten van Lombardije moet aan de Franschen de oogen geopend en hen overtuigd hebben van het feit, dat het Lombardische landvolk zeer onverschillig omtrent nationale onafhankelijkheid is; en het is niet waarschijnlijk dat die onverschilligheid door het gedrag der bevrijders zal ophouden. Hier ter stede ontvangen berigten verhalen veel van de rooverijen, de plundering en algemeene verarming, welken den weg kenmerken, waarlangs de Fransche kolonnes trekken. Een regiment Zouaven, behoorende tot de divizie van den gen. Bazaine, heeft zich in buitensporigheden jammerlijk onderscheiden; zij zwerven bij benden door de dorpen rondom het bivak, en plunderen en rooven er eveneens alsof zij eene razzia of strooptogt in Afrika deden. De bevelvoerders hebben proklamatiën daartegen moeten uitvaardigen, waarin al zoodanige buitensporigheden met de strengste straffen bedreigd werden; maar de krijgstucht, die op marsch nooit zeer stipt in acht genomen wordt, is in die Afrikaansche korpsen zoo slap, dat de officieren er weinig gezag over de manschappen hebben. In Lombardije zal door jammerlijke overblijfselen het aandenken aan den vrijheidskrijg levendig gehouden worden: verlaten woningen, gesloopte huizen en onteerde huisgezinnen duiden de plaats aan, alwaar Franschen gebivakkeerd hebben. Men zou gaarne willen aannemen dat er in deze berigten evenveel overdrijving is als als in de verhalen van de gruwelen, welke de Oostenrijkers gezegd werden op het Sardinische grondgebied te hebben gepleegd; maar voor gansch ongegrond kan men ze niet houden: daartoe is de bron waaruit zij geput zijn, te goed.

„Er ontstaat allengs veel ijverzucht tusschen de Franschen en de Sardiniërs. De laatsten moeten het verwijt hooren dat zij niet tijdig te Magenta gekomen zijn, en wederkeerig verwijten zij aan de Franschen dat dezen van hunne overwinningen te hoog opgeven en zich van de te Palestro en Montebello behaalde eer, een te groot deel toeeigenen.”

DUITSCHLAND.

WEENEN 16 Junij. Het berigt van de mobilizatie van zes Pruissische legerkorpsen heeft hier een zeer goeden indruk gemaakt. Sommigen zien in hunne verbeelding de Pruissische adelaars reeds in de vlakten van Lombardije verschijnen, om in vereeniging met Oostenrijk de Franschen over de Alpen terug te jagen. Volgens andere is er sprake van eene gewapende bemiddeling van Pruissen.

— Door den aartshertog Karel Lodewijk, stadhouder voor Tyrol en het Voralgebergte is de volgende proklamatie afgekondigd.

„De vermetele vijand nadert onze grenzen; hij bedreigt ons leger in den rug; daarom opgestaan, te wapen!, dappere mannen. In naam van zijn majesteit onzen Keizer en heer roep ik u nogmaals toe: Beschermt huis en hof en gij beschermt het huis van Habsburg, dat nooit vruchteloos op u gerekend heeft. Met God voor Keizer en Vaderland! Botzen 10 Junij 1859.”

— Ten einde den marsch der infanterie te verligten, zullen de zware ransels den soldaat ontnomen worden en op wagens de bataljons volgen. Die maatregel zal het eerst op het eerste legerkorps worden toegepast en vervolgens op het geheele leger.

— De *Wiener Presse* schrijft: „Een hier ter stede uitkomend blad beweert, dat prins Metternich drie deelen zijner gedenkschriften heeft nagelaten. Naar uit goede bron verzekerd wordt, bestaan die gevonden gedenkschriften niet in vereenigde of in deelen zaamgevoegde geschriften, maar in kleine afzonderlijke opstellen, welke

de overledene, al naar gelang hij iets merkwaardigs in zijn leven had aan te teekenen, op het papier bragt.

— De St. Karelskerk was bij gelegenheid der begrafenisplegtigheid van prins von Metternich schitterend verlicht. Het hof verscheen tegen drie ure des namiddags, en daarbij waren de aartshertogen Frans Karel en Rainer tegenwoordig. De arcieren-garde en de hof-gendarmes stonden voor de kerk geschaard. De lijkwagen, met zes paarden bespannen, werd door de verwanten en vrienden van den overledene begeleid. De lijkplegtigheid werd onder het gebulder van het geschut het gelui der klokken en treurmuziek volbragt. Meer dan 500 rijtuigen stonden in de nabijheid der kerk.

BERLIJN, 18 Junij. Men spreekt van een in den aanvang dezer week, en wel naar men meent jl. Maandag, aan de Pruissische gezanten bij de Duitsche hoven gezonden cirkulaire, waarbij de Bondstaten worden genoodigd zich met de politieke en militaire maatregelen van het Pruissiesch goevernement te vereenigen. Men twijfelt [illegible] met vertrouwen aan Pruissen de leiding [illegible]tische en militaire gebeurtenissen zullen [illegible]. Doch alvorens moet Pruissen hun natuurlijk de noodige inlichtingen geven nopens zijn doel en de middelen om het te bereiken.

— De half officiele *Preussische Zeitnng* bevat andermaal een artikel over de bevolen mobielmaking van zes Pruissische legerkorpsen, dat de strekking heeft de gemoederen gerust te stellen, maar waarin evenwel nog veel onbepaalds voorkomt. Daarin wordt onder anderen gezegd, dan in het stadium, waarin de Italiaansche kwestie thans getreden is, dagelijks gebeurtenissen kunnen plaats grijpen die Pruissen niet weerloos mogen vinden. Wanneer Engeland en Rusland, met het oog hierop zich met grooten ijver toerusten, hoeveel noodzakelijker is dit dan voor Pruissen dat veel meer belang heeft bij de tegenwoordige verwikkelingen. Op het oogenblik, waarop de strijd in Italië eene zorgbarende wending dreigt te nemen voor de beginselen welke het Europesche volkenregt regelen, en voor de handhaving van het Europesche evenwigt, dat op die beginselen rust, kan Pruissen de overweging niet laten varen, dat het oogenblik gekomen is, om voor het herstel van den vrede werkzaam te zijn. — Pruissen's staatkunde zal geenszins het karakter verloochenen, dat zij sedert het begin van de Italiaansche verwikkelingen aangenomen heeft. En wanneer Pruissen de handhaving der grondslagen van den Europeschen regtstoestand tot leus gekozen heeft, zoo zal het aanleiding vinden om te toonen, dat het hiermede niet beoogt aan den geest van onderdrukking of overweldiging voedsel te geven. — De maatregel (de mobielmaking) is alleen van defensieven aard. Pruissen verdedigt de onafhankelijkheid van Europa, welke bedreigd zou zijn, wanneer eene nieuwe regeling in Europa, zonder toestemming der groote mogendheden, plaats mogt hebben. Pruissen springt niet in de bres voor vreemde belangen, maar tot handhaving van zijn gewigt in den Europeschen raad, het springt in de bres voor het Duitsche vaderland, voor de vrijheid en voor den vrede van Europa. De oproeping van Pruissens manschappen moet als een deugdelijk middel worden beschouwd om den vrede te verwerven, en Pruissen zal deze hoop niet laten varen, zoo lang een straal daarvan over is. De vrede, waarnaar Pruissen streeft, moet evenredig zijn aan de offers, welke de regering genoopt was van het land te vragen. Hij moet niet het uitvloeisel zijn van de wisselvalligheden des oogenbliks; hij moet de voorwaarden van [illegible] zich vereenigen *en aan die voorwaarden zal hij alleen voldoen, wanneer hij op eene juiste magtsverhouding der Europesche staten en op de zedelijke grondbeginselen van het leven der volken rust.*

— De bladen gaan voort met nadruk tegen een eenzijdige handeling van Pruissen tegen Frankrijk te waarschuwen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM 20 Junij.

ONDERTROUWD (16 Junij): S. F. Steinbacher met C. M. Ledoux. — (17 Junij): A. H. Beijer met A. Goudt.

GETROUWD (16 Junij): J. H. Martens met A. G. B. van de Vijsel. W. J. Vos, van Dordrecht, wed. met P. M. Pos.

OVERLEDEN (14 Junij): A. S. Temminck, 36 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

PARIJS, 18 Junij. Rente kont. 4½ pc. 92.50, op tijd 3 pc. 62.55; Credit mobilier 642; Fr.-Oost. Spoorw. 410; Spanje 1½ pc. 29¼; 3 pc. —; Rom. Leening —.

MADRID, 17 Junij. Spanje 3 pc. 41.40; 1½ pc. 31.30.

LONDEN, 18 Junij. Cons. 92⅝ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 18⅝; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. 5⅛; id. werkelijke —; 5 pc. Venezuela —; 2½ pc. id. —; 3 pc. Port. —; 3 pc. Spanje —; 1½ pc. id. 29½; Coupons —; Amortiz. —; 4½ pc. [illegible] 95; 5 pc. id. 104; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. —; [illegible] Shares —; id. 7 pc. Oblig. —; Sardinië — [illegible]

WEENEN, 18 Junij. Met. 5 pc. 63.30; Nat. 67.50; Bank-Aktiën 790, Noord-Bahn akt. 173.—; Credit Anst. 158; O.-Fr. Spoorw. akt. 232; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 94.—; Wissel op Londen 3/m. 14.55; Goud 43; Zilver —.

BERLIJN, 18 Junij. Metalliek 5 pc. 42; Nationale 45½, Stiegl. 5de serie 94; 6de id. 99½; Rusland 5 pc. 99¾, Pruiss. Staats. 4½ pc. 87¾; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 15½, Parijs 78⅛, Hamburg 149¾, Amst. 140⅛, Weenen 67, Petersburg 91½, Diskonto 5.

HAMBURG, 18 Junij. Mexikanen —, Spanje 3 pc. —, 1½ pc. —, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Vereinsbank —, Noord-Duits. bank —, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amsterd. —.—, Diskonto 2⅛.

FRANKFORT, 18 Junij. Metalliek 5 pc. 40; Nation. 43⅞, Spanje 3 pc. 37⅞, 1½ pc. 28; Wissel op Londen 115; Weenen 78½, Parijs —, Diskonto 3½.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		18 JUNIJ 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.		a		
Nederl. Bank	4 „		„		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	61⅝	„		
Dito Dito	3 „	73⅞	„		
Dito Dito	4 „	93¹³⁄₁₆	„		
Amortis. Syndik.	3½ „	90	„		
Aand. Handel-Maatsch.	„	118	„		
Oost-Ind. Leening	4 „		„		
Aand. Holl. Spoorweg.			„		
Leening idem	4½ pCt.		„		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ „		„		
Maatschappij van Weld.	4 „		„		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ „		„		
Dito bij *Rothschild*	2½ „		„		
Frankrijk, Certifikaten	3 „		„		
Spanje, Obligatiën	1½ „	28½	„	28¾	28½
Dito	3 „		„		
Dito Binnenl.	3 „	38⅛	„	38³⁄₁₆	38³⁄₁₆
Amortisable Schuld			„		
Bewijzen Coupon			„		
Crediet Instell. bij *Prost & C°.*					
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	40⅞	„	40¹⁵⁄₁₆	
Dito 1856	3 „	40⁵⁄₁₆	„	40⅜	
Dito Uitgestelde			„		
Rusl. Obl. bij *Hope en C°.*	5 pCt.	101¼	„		
Dito bij idem 1828/1829	5 „	100¼	„		
Cert. bij idem 1831/1833	5 „		„		
Dito bij idem 1840	4 „		„		
Dito bij *Stieglitz*	4 „		„		
Dito Nieuwe	4 „		„		
Dito 5de Serie	5 „		„		
Dito 1855, 6de Serie	5 „	95⅝	„	95¾	
Dito adm. te Hamburg	5 „		„		
Dito dito te Londen	5 „		„		
Dito dito dito	4½ „	90¾	„		
Inschrijving in Assignat.	6 „		„		
Certifikaten van dito	6 „	59⅜	„	59½	
Spoorweg Aktiën	5 „		„		
Polen, Aand. 1835, fl. 500		[illegible]			
Obligatiën	4 pCt.		„		
Pruissen, Obligatiën	4½ „		„		
andeelen 1854	3½ „		„		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 „		„		
Dito dito	4 „		„		
Dito Metalliek	5 „	38½	„	39⅛	38⁹⁄₁₆
Dito Rente Amsterdam	5 „	57	„	57½	57
Dito Nationale 1854	5 „	41⅝	„	42½	41¹¹⁄₁₆
Dito dito	2½ „	21⅞	„	22⅛	21⅞
Weener Bank-Aktiën	ƒ	615	„		
Dito Aand. fl. 250, 1839	„		„		
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt.	220	„		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			„		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 „		„		
Dito bij *Rothschild*	5 „		„		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 „		„		
Dito	3 „		„		
Braziliën, Geldl. 1824 v. £ 100	5 „		„		
Dito 1839 van £ 100	5 „		„		
Dito 1843 „ £ 100	4½ „		„		
Dito 1852	4½ „		„		
Dito 1858	4½ „		„		
Sardinië	5 „		„		
Peru, Geldl. 1854	4½ „		„		
Dito te Parijs			„		
Ecuador, Oblig. [illegible]	1 „	13⅞	a	14⅜	
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5 „	[illegible]		3½	
Dito Uitgestelde	2½ „	16	„	16¼	
Grenada, Obligatiën	3½ „	15¹³⁄₁₆	„	15⅞	
Dito Uitgestelde		4⅞	„	4¹⁵⁄₁₆	
Mexiko dito	3 „	16⅜	„		
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A	„		„		
Dito dito	„ B. „		„		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		„		
Amerik. Bank-Aktiën			„		
Illinois Spoorweg-Aandeelen					
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	75½	„		
Louisiana	5 „		„		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 „	11³⁄₁₆	„		

Handel-Maatschappij kontant 118; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russ. Spoorweg volgef. 213½, 14; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; N. Venez. 26⅝, ¾.

Met geringe handel was de markt met betrekking tot Oostenrijksche en Spaansche fondsen op nieuw flaauwer. Overige artikelen nagenoeg onveranderd.

Rente van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 3½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3½ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 61¾; Aand. Handel-Maatsch. 118¾, Spanje, Binnenl. 3 pc. 38⁷⁄₁₆; Rusl. Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 101⅜, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 95½, Oostenrijk, Met. 5 pc. 38⁹⁄₁₆, dito Rente Amst. 5 pc. 58¼, dito Nationale 1854 5 pc. 41⅝, dito 2½ pc. 22⅛.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	ƒ 55¼	2/m. Livorno	ƒ 38½
Zigt „	„ 55¹³⁄₁₆	„ Napels	„ 78½
2/m. Bordeaux	„ 54¾	3/m. Petersburg	„ 156
½/m. „	„ 55¼	6/w. Weenen	„ 76
3/m. Madrid	„ 234	„ Augsburg	„ 99
„ Cadix	„ 236	„ Frankfort	„ 100½
„ Sevilla	„ 233	2/m. Hamburg	„ 35¹⁄₁₆
„ Bilbao	„ 233	Zigt „	„ 35⁷⁄₁₆
„ Lissabon	„ 39¾	2/m. Londen	„ 11.55
„ Porto	„ 39¾	Zigt „	„ 11.62½
2/m. Genua	„ 45	Rotterdam	„ ¼

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 18 Junij. Strang van Hees, Hester Adriana, Banjoewangie.

BROUWERSHAVEN, 16 Junij. Bik, Vier Gezusters, Rott. n. Soerabaya. — 19 Junij. Van der Straaten, Batavier, Rott. n. Batavia.

UITGEZEILD.

BROUWERSHAVEN, 19 Junij. Rijken, Maarten van Rossem, en Bouten, Kosmopoliet, beide (v. Rott.) Batavia.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 20 Junij, in lading naar:

Keulen.	H. J. Wilson, Cöln N°. 20.
	J. H. Havers, 2 Gezusters.
Duisburg.	J. H. W. van Boven, Niederrhein N°. 1.
Mainz.	J. Lohr, Mainz N°. 1.
Ludwigsh., Mannh. en Heilbron	H. van Stockum, Frankenhals.
Wesel en Ruhrort.	J. H. Hassel, Eolus.
Frankfort.	W. Pfaff, Frankfort N°. 7.
Manheim.	L. Stammel, Rotterdam.
Maastricht.	P. de Bruyn, Niets zonder Gods zegen.

Advertentiën.

Vijftigjarige Huwelijksvereeniging

VAN

ALBERTUS BOTS

EN

HELENA KROMWIJK.

NIEUWKOOP, 20 Junij 1859. [illegible]

(1500) Op den 15den dezer overleed te Tilburg, in den ouderdom van 57 jaren, mijn geliefde Echtgenoot, de Heer FRIEDRICH CARL ANTON STRÄTER.

AMSTERDAM, 18 Junij 1859. A. B. F. STRÄTER, geb. DRIESSEN.

Eenige Kennisgeving.

IRNSUM, 18 Junij. In het 57ste jaar zijns Priesterschaps ontsliep dezen morgen, versterkt door de Gemeenmiddelen onzer Moeder de H. Kerk, onze zeer geliefde Oom, de Wel-Eerw. Heer N. J. ROOSWINKEL, in den ouderdom van 80 jaren en 6 maanden, na de laatste 45 jaren de beminde Herder dezer gemeente geweest te zijn.

A. ROOSWINKEL, Exec. Test.

(1503)

(1502) Heden overleed onze veelgeliefde Moeder, Mejufvrouw MARGARETHA JORRITSMA, Weduwe van den Heer JOH. JOS. SCHAAP, in den ouderdom van ruim 66½ jaar, na voorzien te zijn van de HH. Sacramenten der stervenden.

SNEEK, 18 Junij 1859. N. D. SCHAAP. Mede namens mijne Zusters.

Vrienden en bekenden gelieven deze algemeene voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Een bejaarde Jufvrouw verlangt ter inwoning in een stil Huishouden bij R. C. Lieden, een **Kamer**, liefst in het midden der stad. Opgave van Huurprijs en [illegible] gelieve men *franco* te bezorgen, onder de letters H. J. bij den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN, Singel, hoek Beulingstraat te Amsterdam. (1505)

(1507) Tegen 1° Augustus wordt gevraagd bij een Pastoor: Eene **Keukenmeid**, van middelbaren leeftijd, goed kunnende Koken en eenig Huiswerk verrigten. Zij, die van goede getuigschriften voorzien zijn, gelieven zich te adresseren met *franco* brieven Letter O. bij den Boekhandelaar A. M. VAN [illegible] te [illegible].

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN [illegible]